

प्रतिव्यावहार

संपादक: पी.टी. मुंढळे क्र: ४४९८६

असाध्य कर्करोग्यांना जीवदान देणारे डॉ. तिवारी

लातूर, दि. 16-देशात अनेक कारणामुळे कर्करोग्याचे प्रमाण दिवसेंदिवस वाढत चाललेले आहे याचे कारण अनेक आहेत. कर्करोग्यांवर नवनवन संशोधन होत आहे. मात्र कर्करोग असे नाव जरी कानावर आले तर सर्वसामान्यांची थरकाप उडते. पेशंटची काय अवस्था होते याची कल्पना यावरून येते. परंतु आयुर्वेदात यावर उपचार आहेत हे जयपूर येथील आयुर्वेदिक कर्करोग तज्ज्ञ डॉ. नंदलाल तिवारी यांनी पान 2 वर ...

असाध्य कर्करोग्यांना जीवदान देणारे डॉ. तिवारी

दाखवून दिले आहे व त्यांच्या उपचाराने अनेक चमत्कार घडले आहेत. अनेक कर्करोग्यांना त्यांनी जीवदान दिले आहे.

डॉ. नंदलालजी तिवारी यांनी आपल्या अथक परिश्रमांने असे आयुर्वेदिक औषध तयार केले आहे की, ते सर्व प्रकारच्या कर्करोग्यांन उपयुक्त आहे. आता पर्यंत जवळपास असंख्य रुग्णांवर या औषधांचा यशस्वी उपचार झाला आहे. डॉ. ने पेशंट काही दिवसीय सोबती आहे, असे सांगितलेलेही अनेक रुग्ण ठणठणीत बरे झाले आहेत. यात कुठलेही शरीरात पर्यायाने आरोग्यास धोका असणारे घटक पदार्थ नाहीत. झाला तर फायदाच होतो. कुठलाही अपाय होत नाही. या औषधाची घेण्याची विशिष्ट पद्धत आहे. काही पथ्य आहेत ते जर सांभाळली तर रोगमुक्त हे व्हायला काही वेळ लागणार नाही. विशेष म्हणजे त्यांचे औषध चालू असताना आपणास दुसरे डॉ. चे औषध हे आवश्यकतेनुसार घेता येते. ज्या कोणा गरजू लोकांना डॉ. तिवारी यांच्याशी संपर्क करावयाचा आहे त्यांनी खालील पत्त्यावर संपर्क करावा- डॉ. नंदलाल तिवारी सेक्टर नं. 2, मकान नं. 13, मालबीय नगर, जयपूर (राजस्थान). शिवप्रभा बहुउद्देशीय समाज सेवाभावी संस्था यांचे वतीने करण्यात आले आहे.

कॅन्सरचा धन्वंतरी

(यान सहा वरून)

बघू या भेटेमुळे काय काय माध्य होले ते. तसे जर कांही साहाय्य झाले ना, तर मात्र माझा मानस सोलापुरला रहाण्याचा आहे. महाराष्ट्र, आंध्र, कर्नाटक हा बाजूच्या रुग्णांची मूष मीठी संख्या आहे. मराठवाड्यातील खेड्यापाड्यांतून अगदी श्रद्धेने विद्यासने लोक येतात. त्यांची निव्वळ पाहिली की, आपणही गहिवरून जातो जन्माचे. सार्धक झालेसे वाटते मला तेव्हा..

"आता शेतवटच पण महत्त्वाचा प्रश्न विचारते तो असा की, "ह्या औषधींचे ज्ञान कोणाला दिले आहेत का? नसल्यास केव्हा देणार?"

"अगदी योग्य महत्त्वपूर्ण प्रश्न केलात तुम्ही! ह्या औषधींचे ज्ञान मी अद्यापि कोणाला दिले नाही. माझ्या दोन्ही मुलांनाही दिले नाही. मी आज हे काम करतोय ह्यावर माझा प्रपंच अवलंबून नाही. मुलांनी ह्यावर चरितार्थ चालवावा असे मला वाटत नाही. माझे घोरण पुढे चालत राहिल ह्याची मला खात्री नाही. मी पुढोचा दोन रु. स्वर्च घेतोय. रोज अशा ३-४ पुड्या आवश्यकते नुसार रुग्णांना घाव्या लागतात. तरीही त्यांना मी कांही भेट देवले आहेत. साधू, संन्यासी, सेनिक ह्यांना मी विनामूल्य औषध देतो. तुम्हांला पुण्याचे जे टॅक्सी ड्रायव्हर भेटले ना! त्यांनाही मी हल्ली तसेच औषध देतो आहे. अहा! बायकोसाठी दर दोन महिन्यांनी, धंटा बंद ठेऊन. २५० रु. रेल्वे भाडे खर्चून हा श्रद्धेने घेतो. औषध नेतो. बायकोला चांगले बरे वाटतेय. मग माझेही कांही काम आहे का नाही? तुमच्या मुलीने एक जवान पत्र देऊन पाठविला होता. त्याच्या पत्नीला ब्लड कॅन्सर होता. त्याला मी निम्म्या दणत औषध देतो. पुढे त्याला शांतिसेनेतून जाफण्यास त्रावे लागले. नेव्हा मी त्याला पांघराने औषध पाठवितो. माझा नियम बाजूला

ठेऊन, हे सारे काम असेच पुढे चालेल का? ह्याविषयी मी साशंक आहे. हे एक.

दुसरे असे की, ह्या संबंधीची सर्व माहिती वनस्पतींची नावे 'बॉटनिकल' पाठ्यापिक संज्ञा मी लिहून सिलबंद करून ठेविली आहे. हे ज्ञान-माझ्याबरोबर नाहीसे होणार नाही. सत्करने जर थोडा उदार दृष्टिकोण ठेवला, माझ्या काही अटी मान्य केल्या तर लागूच मी हा 'फॉर्म्युला' जगापुढे ठेवून. तुम्हाला छोटं वाटेल तशी! पण माझ्या ह्या संशोधनाची क्वर करणारे परदेशी, अमेरिकन, जर्मन रुग्ण आहेत. ते लोक माझ्या अर्धे मान्य करून मला त्यांच्या देशांत बोलविता आहेत. पण मी याच स्वदेशी व स्वनाथवांचा विचार करून त्यांच्या प्रेमाखातर येथेच राहण्याचे नक्की केलं आहे. बघू या! "प्रत्येक गोष्टीची वेळ उरलेली असते. ती यावी लागते."

"हे मात्र अगदी खरं बरं का! पण काय हो. डॉ. आता प्रश्न नाही. पण एक शंका आहे. आपण ज्या पुड्या देतात त्या मर्घातून घाव्या लागतात. जैनप्राध्याना मध वन्यच असतो. तसेच मधुमेही रुग्णांना मध कसा चालेल? शिवाय ह्या पुड्या व्यतिरिक्त एक 'लिओसीन' द्रावण लिक्विड देवा ते कशासाठी? ते लिक्विड तुमचीच निमित्ती नाही. काही कॅन्सरमुळे कडे हे मिळते. शिवाय तुमच्या ह्या औषधाप्रमाणे त्याचे काही पथ्यपाणी आहे काय?"

"जैन पंथीयाना मध वन्यच आहे हे खरे. माझा आग्रह असतो औषध मर्घातून घेण्याबद्दल कारण औषध थोडेसे ऋदू आहे. शिवाय मर्घाच्या संयोगाने माझ्या औषधाचे गुणधर्म वाढतात. पण मध घेणारा नसेल तर दुधतून घेण्यास सांगतो मी. मधुमेही रुग्णांलाही त्वच पर्याय आहे. मी लिओसीन जे देतो ना नयार, ते पचनक्रियेची संबंधन औषध आहे. त्यामुळे रुग्णाची पचनक्रिया चांगली राहून, माझे औषध पचण्यासही साहाय्य होते. पण परवाच मंका रुग्णाचे मला पत्र आलेय. लिओसीनमुळे त्याला जुलाब होताहेत. यंत्रवी त्याची पचनशक्ती चांगली आहे. त्याला मी ते न घेण्याबद्दल सांगितले आहे. पण ही सक्कल सवीना नाही आणि पथ्य म्हणाल तर फक्त आंबट ह्यायचे नाही. कोठलाही आंबट पदार्थ वर्ज्य मग जर एखादे फळ पूर्वकालीन आंबट असेल नंतर मधूर होणारे असेल तरीही ते वन्यच. उदा. : आंबा, सफरचंद वगैरे आंबट पदार्थांमुळे कांही दुखणी निर्माण होतत. दुसरे कोठलीच दुखणी निर्माण होऊ नयेत म्हणून हा प्रतिबंध एवढेच."

आता मला सांगे माहिती तर मिळाली. तरांही दोन नवीन प्रश्न उभे ठाकले.

"आणखीन कशावर संशोधन आहे का? तसेच आपली व आपल्या ह्या संशोधना संबंधीने आपली अन्य कुठे प्रकरणाच्या माध्यमातून प्रसिद्धी झाली आहे का? हे जाणण्याची इच्छा आहे माझी."

"अवश्य!" असे म्हणून त्याने मुलाला धर्तमानपत्राच्या कत्रणाची संप्राहिका आपण्यास सांगितले. ती येईपर्यंत आपणही काय संशोधन मुरु आहे ते सांगितले. ते म्हणाले, "कॅन्सर अगदी प्राथमिक अवस्थेतच कळवा म्हणून शोध घेतोय. ह्या औषधांच्या सेवनांने व त्यानंतरच्या परिणामाने कॅन्सरची शक्यशक्यता कळवी. व हा रंग मूळ रूपण्या आधीच नाहीसा करवा ह्यासाठी मी प्रयत्नशील आहे. अर्थात ही औषधी मुद्दा जडी वृत्तींचेच असेल. कॅन्सरची पूर्व सूचनाच मिळवायची म्हणाना!" एवढे संभाषण होईतो मुलाने कत्रणाची एक पलीमाठी संप्राहिका आपून ठेवली पुढे. साधारणतः १९८२ पासून ८४ पर्यंतची ती कत्रणे होती. मात्र अगदी संक्षिप्त अर्थात. तांपर्यंत ह्याच्याही अनुपवांत, प्रमाणे देण्याइतपत सिद्धता झाली नव्हती. आता पूर्ण खात्री आहे.

कत्रणांत दै. नवघात, नागपूर, जयपूर, दै. तरुण भारत-पुणे, ही मराठी-गुजराती समाचार, युगधर्म, धर्मयुग ही हिंदी साप्ताहिके टाईम्स हिंदी जयपूर, आंध्रचे तेलगु दैनिक ईनाडू एवढेच नव्हेतर लंडनमध्ये प्रकाशित होणारे अमरदीप हिंदी पत्रक अशी अनेक भाषा प्रांताने त्यांची माहिती दिली आहे. पण अशा व्यक्तींची माहिती समाजाला वारंवार मिळणे आवश्यक आहे. म्हणूनच हा मुलाखत घेण्याचा विस्तृत प्रमाणत माहिती देण्याचा अन्ना ह्या प्रपंच मी केला आहे. शिवाय १९८४ नंतर कुठेच त्यांची माहिती प्रकाशित झाली नाही. मीही बरेच रुग्ण बरे झालेले बघितले आहे ओळखी पाळखीतून, जयपुरला भावाकडे येऊन डॉ. तिवारीची भेट घेणारी मंडळी. मी जयपूरच्या वास्तव्यात बघतच होते. हा ओषध पाहून खरच असं वाटलं की, "आपलेही काही योगदान आहे, ह्या कत्रमासाठी म्हणून मी पाझी लेखणी उचलली आहे." डॉ. तिवारीना त्यांच्या अंगीकृत कर्यात सुयश किटून मी त्यांच्या प्रश्न मनाने निरोप घेतला.

डॉ. नंदलाल तिवारी
२/१३ मालवीय नगर, जयपूर
राजस्थान ३०२ ०१७
दूरध्वनी : ७८३८५